

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112233462
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112233462.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 14C/241/2012-33 zo dňa 04. novembra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 14C/241/2012-33 zo dňa 04. novembra 2013 z
r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil. Zároveň vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že základnou podmienkou rozhodnutia o nárokoch podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 514/2003 Z. z.“) je preukázanie podania žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona. Je vecou navrhovateľa, aký postoj zaujme k ochrane a uplatneniu svojich práv v súdnom konaní. Skutočnosť, že navrhovateľ nechce vyvíjať činnosť v súvislosti s uplatneným nárokom, však nemožno považovať za zásadu hospodárnosti konania ako jednu z procesných zásad súdneho konania. Naopak, práve jeho nečinnosť zväčša vyvoláva zvýšené náklady konania činnosťou súdu. Náklady na strane účastníkov nie sú nákladmi súdneho konania, ale nákladmi a trovami, ktoré si v konaní môže uplatniť každý účastník konania a náhradu trov si navrhovateľ uplatnil priamo v návrhu. Súd z vlastnej činnosti doposiaľ nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že zo strany navrhovateľa boli podané návrhy podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., pričom ak sa jedná o podmienku, bez ktorej nemôže súd rozhodnúť o nároku, nemôže byť takáto skutočnosť preukazovaná ani úradnou činnosťou súdu, ale je ju povinný preukázať navrhovateľ, ktorý je nositeľom práv a ktorý sa slobodne rozhoduje o tom, aký postoj k uplatneniu jeho práv zvolí. Bez toho, aby mal súd v konaní preukázané, že bol podaný návrh na predbežné prerokovanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom (z návrhu mal preukázaný rozsah nárokov, ktoré žiadal predbežne prejednať), nemôže v konaní konať. Preukázanie nárokov navrhovateľa nie je skutočnosťou, ktorou by disponoval výhradne odporca, a preto súd nemôže postupovať tak, že pod hrozbou sankcie zaviazá na ich predloženie odporcu. Navyše, povinnosť oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení do 01. 01. 2013 sú dané len pre orgán, ktorý koná v mene štátu, nie poškodeného. Súd sa pokúsil tento nedostatok podmienky konania odstrániť výzvou zo dňa 15. 04. 2013 a žiadal navrhovateľa, aby predložil potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Navrhovateľ však uviedol, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorý by obsahoval vyznačený dátum podania. Na preukázanie existencie návrhu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. navrhol preto oboznámiť bližšie neidentifikovaný spis odporcu, nakoľko printový rovnopis návrhu z

dôvodu hospodárnosti a z dôvodu nenavyšovania škody nevyhotovil. Uviedol, že je ochotný poskytnúť súdu databázu návrhov v elektronickej forme obsahujúcu celkovo 43 597 návrhov, pričom zároveň konštatoval, že odporca nenamieta, že by takýto návrh nebol podaný. Zároveň navrhovateľ uviedol, že v konaniach EX 16156/2011, EX 15661/2010, EX 8255/2009 a EX 15661/2010 predložil prílohu o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom tieto skutočnosti majú byť súdu známe z úradnej činnosti.

Okresný súd konštatoval, že ak navrhovateľ podal návrh podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., musí disponovať minimálne obsahom takéhoto návrhu, pretože inak by nemohol podať žalobu, ktorá sa od takýchto nárokov odvíja. Zároveň je irelevantné, či bol návrh podaný individuálne alebo hromadne, v elektronickej alebo listinnej podobe. Navrhovateľ takýmto návrhom musel disponovať, keď ho odosielať odporcovi a pokiaľ mienil nároky uplatniť v súdnom konaní, mohol si jeho rovnopis zabezpečiť. Navyše sám navrhovateľ tvrdí, že disponuje takouto databázou, a teda nemôže mu nič brániť, aby v ním zhotovenej databáze vyhľadal, zistil, či a kedy bol podaný na odoslanie, či bol doručený odporcovi a všetky skutočnosti súdu oznámil. Zaslanie samotnej databázy nie je dôkazom v zmysle ust. § 125 O. s. p., rovnako ako dôkazom nie je oboznámenie sa s obsahom spisu, či už spisu súdu alebo inej osoby. Dôkazom môže byť len konkrétna listina, podanie, doručienka, ktorý musí účastník označiť tak, aby bolo možné dôkaz vykonať, teda či už z databázy alebo spisu oznámiť jeho konkrétnu listinu. Súd môže sám vyhľadať alebo vyžiadať dôkaz len za predpokladu, že ho nemôže predložiť navrhovateľ, nakoľko ním nedisponuje alebo ho nemôže získať.

Vzhľadom na uvedené nebolo podľa okresného súdu možné nedostatok podmienky konania spočívajúci v tom, že navrhovateľ súdu nepreukázal predbežné prerokovanie jeho nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. odstrániť, pričom podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. poškodený sa môže domáhať nárokov na súde len vtedy, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. V súdnej veci teda nebolo preukázané, že by vec patrila do právomoci súdov Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu postupoval podľa § 103 a § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a konanie zastavil.

O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, v ktorom sa domáhal, aby odvolací súd zrušil rozsudok (správne malo byť uvedené uznesenie - poznámka odvolacieho súdu) Okresného súdu Žilina č. k. 14C/241/2012-33 zo dňa 04. 11. 2013 a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Tvrdil, že na Ministerstve spravodlivosti SR podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody. Uvedenú skutočnosť súdu preukázal tým, že mu predložil zoznam jednotlivých žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR potvrdilo. Navyše navrhovateľ (správne malo byť uvedené odporca - poznámka odvolacieho súdu), za ktorého koná práve Ministerstvo spravodlivosti SR, skutočnosť, že by navrhovateľ v tejto konkrétnej veci nepodal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody práve v rovnakom rozsahu, ako je obsahom žaloby, nikdy nenamietal a táto otázka nie je v konaní spornou. Navrhovateľ viackrát súdu označil dôkaz, ktorý žiada v tomto konaní vykonať, a to oboznámenie sa s príslušným spisom Ministerstva spravodlivosti SR k jemu podanej žiadosti o predbežné prerokovanie. Súd však dôkaz vôbec nevykonával a návrh navrhovateľa celkom ignoroval bez kvalifikovaného zdôvodnenia.

Prvostupňový súd tak bez skutočného zistenia dospel k záveru, že žiadosť o predbežné prerokovanie v konkrétnej veci nebola podaná, a to napriek tomu, že navrhovateľ jednak predložil súdu dôkaz preukazujúci danú skutočnosť a jednak označil ďalší dôkaz, ktorý danú skutočnosť potvrdzuje. Okrem toho odvolateľ poukázal na to, že k danému záveru prvostupňový súd nedospel s určitosťou, ale len na základe pochybnosti o tejto skutočnosti, ktorú si zároveň sám založil. Uvedenú skutočnosť tak nemal preukázanú, zistenú, ale len o nej pochyboval.

Odvolateľ bol toho názoru, že nárok na náhradu škody je potrebné považovať za predbežne prerokovaný, čo sa preukazuje podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. K naplneniu pojmu predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dôjde preto už samotným podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. V danom prípade bola žiadosť jednoznačne podaná, čo potvrdzuje aj odporca v obsahu svojich vyjadrení.

Zároveň navrhovateľ zdôraznil, že v tejto veci rozhodoval vylúčený sudca. Uskutočnil totiž podanie (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto

sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Je tiež v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd.

V ďalšej časti odvolania navrhovateľ uvádzal skutočnosti, ktoré sa však netýkali tohto rozhodnutia, ale iného konečného (meritórneho) rozhodnutia súdu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Navrhovateľ sa v súdnej veci domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Žilina v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. V podanom návrhu navrhovateľ uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval. Na preukázanie uvedenej skutočnosti navrhovateľ označil ako dôkaz spis Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku na náhradu škody uplatňovanej v konaní. Tiež uviedol, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežnom prerokovaní je založené v súdnom spise vedenom pred Okresným súdom Žilina v konaní, kde ako navrhovateľ vystupuje spoločnosť POHOTOVOST', s.r.o. a ako odporca Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, pričom predmetom je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinené nesprávnym úradným postupom pri výkone exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa.

Zmyslom predbežného prejednávania nároku je využitie zákonných možností na to, aby k náprave narušených vzťahov došlo jednaním medzi poškodenými a orgánmi oprávnenými konať za štát a aby sa v týchto prípadoch pokiaľ možno predišlo súdnemu konaniu.

Poškodený sa obracia na súd až vtedy, ak predbežné prerokovanie nároku nevedlo k uspokojeniu nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zákonom stanovená podmienka, preto musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť prejednaný v občianskom súdnom konaní.

Otázka predbežného prerokovania nároku na náhradu škody je upravená v už spomínanom zákone č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Podľa § 16 ods. 1 a 2 citovaného zákona zo žiadosti musí byť zrejme, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

Okresný súd listom zo dňa 07. 05. 2013 vyzval navrhovateľa na predloženie potvrdenia o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Navrhovateľ v liste zo dňa 20. 05. 2013 oznámil súdu, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody podaným proti odporcovi, ktorý by navyše obsahoval vyznačený

dátum podania. Navrhovateľ podal originál návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody odporcovi osobne do podateľne, pričom odporca potvrdil prijatie individuálneho návrhu spolu s prijatím iných individuálnych návrhov označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Originál návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody založil odporca do svojho príslušného spisu, a preto navrhovateľ v podanej žalobe navrhol súdu, aby ako dôkaz v konaní vykonal oboznámenie sa s príslušným spisom odporcu. Navrhovateľ nevyhotovil printový rovnopis návrhu z dôvodu hospodárnosti a z dôvodu, aby nedošlo k navýšeniu materiálnej škody na jeho strane. Žiadna normatívna právna úprava neukladá poškodenému subjektu povinnosť, aby v prípade postupu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vykonal úkony smerujúce k zabezpečeniu vyhotovenia printovej verzie rovnopisu návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a postaral sa o vyznačenie prezenčnej pečiatky orgánu konajúceho v mene štátu (§ 4 citovaného zákona). Súčasne navrhovateľ uviedol, že je pripravený poskytnúť návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody s tým, že disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme obsahujúcu celkovo 43 597 návrhov, ktorá samozrejme zahŕňa aj súdom požadovaný individuálny návrh. Navyše, v tomto štádiu konania neexistuje námietka zo strany odporcu, že návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody v tejto individuálnej veci nebol podaný. V prípade pochybností je na mieste požadovať, aby súd získal vyjadrenie ohľadom doručenia návrhu priamo od odporcu. Okresnému súdu Žilina bola predložená príloha - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody do konaní EX 16156/2011, EX 15661/2010, EX 8255/2009 a EX 15661/2010.

Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ navrhovateľ ako dôkaz toho, že požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, označil spis Ministerstva spravodlivosti SR, nemohol prvostupňový súd konanie zastaviť argumentujúc tým, že na výzvu súdu nepredložil označený dôkaz. Nepochybne existencia veľkého počtu žiadostí podaných navrhovateľom u odporcu, aj s ohľadom na ich evidenciu na strane účastníkov konania a spôsob ich podania v elektronickej forme, vytvára pri ich skúmaní v jednotlivých súdnych konaniach pochybnosti o tom, či navrhovateľ podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na Ministerstve spravodlivosti SR, práve vo vzťahu k jeho nároku uplatnenému žalobou. Ako správne odvolateľ namietal vo svojom opravnom prostriedku, rozhodnutie súdu o zastavení konania nemôže byť založené len na základe pochybnosti o tejto skutočnosti, ktorú si sám zároveň založil. Uvedenú skutočnosť totiž okresný súd nemal preukázanú, zistenú, ale len o nej pochyboval. Pokiaľ okresný súd v závere o tom, že navrhovateľ nepodal žiadosť u odporcu o predbežné prerokovanie nároku, nedospel s určitosťou, nemožno konanie zastaviť pre nedostatok podmienky. Ak navrhovateľ v podanej žalobe ako dôkaz toho, že požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, označil spis Ministerstva spravodlivosti SR, prvostupňový súd nemohol konanie vo veci zastaviť postupom podľa § 103 a 104 ods. 1 O.s.p. argumentujúc tým, že navrhovateľ na výzvu súdu nepredložil označený dôkaz, o to viac, že odporca doposiaľ takúto skutočnosť, t.j. neprerokovanie nároku navrhovateľa na náhradu škody nenamietal.

Z činnosti odvolacieho súdu je známe, že v mnohých veciach s totožným predmetom sporu navrhovateľ predložil súdu fotokópiu sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a samotný odporca túto skutočnosť (predloženie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v konkrétnej veci) nevedel preukázať. Okrem toho odporca tvrdil, že navrhovateľ mu neposkytol súčinnosť, lebo žiadosť nemala požadované náležitosti.

Nemôže byť však na ujmu navrhovateľa, ak príslušný orgán vec v zákonom stanovenej lehote neprejednal a subjektívne vyhodnotil žiadosť ako nepostačujúcu bez toho, aby o takomto postupe primeraným spôsobom upovedomil navrhovateľa (navrhovateľ by mal byť informovaný o postupe príslušného orgánu najmä v prípade, ak nemieni jeho žiadosti vyhovieť).

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že aj v prípade neodstránenia nedostatkov žiadosti by v zmysle novelizovaného ustanovenia § 16 ods. 2 vety za bodkočiarkou zákona č. 514/2003 (v znení účinnom od 01. 01. 2013) Z. z. nebolo dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde. Uvedenú skutočnosť okresný súd pri svojom rozhodovaní zrejme prehliadol.

Pre vecné prejednanie nároku na súde je v zmysle uvedeného postačujúce preukázať podanie žiadosti, jej obsah nie je rozhodujúci. Záver o neexistencii žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v konkrétnej veci však nemôže byť založený na pochybnosti a dohadoch.

Vzhľadom na takýto stav je rozhodnutie okresného súdu predčasné, o to viac, že pred rozhodnutím súdu o zastavení konania je potrebné oprávnenosť takéhoto postupu zistiť aj pripojením spisu od odporcu tak, ako to požadoval aj navrhovateľ vo svojich podaniach, prípadne vyžiadať si od navrhovateľa elektronickú databázu podaných návrhov. Za daného stavu bude vecou ďalšieho konania, aby okresný súd dôkaz označený navrhovateľom vykonal, aktuálne však nebol zákonný dôvod na to, aby konanie vo veci zastavil.

Čo sa týka ďalšieho vytykáneho nedostatku, a síce, že vo veci mal rozhodovať vylúčený sudca, odvolací súd dodáva, že o tom, že zákonný sudca v tejto veci JUDr. Vladimír Kozáčik nie vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, už právoplatne rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 10NcC/128/2013 zo dňa 13. 03. 2013. V predmetnom rozhodnutí nadriadený súd už zaujal právny záver. Z tohto dôvodu je nadbytočné, aby sa opätovne k tejto otázke vyjadroval.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa, ktorý namietal, že okresný súd vôbec rozhodol meritórne vo veci samej i o náhrade trov konania, keď zároveň aj rozhodol o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania a namietol odňatie možnosti konať pred súdom, ktorý vec meritórne prejednal a rozhodol na nariadenom pojednávaní, odvolací súd konštatuje, že tieto odvolacie námietky nemajú žiaden súvis so súdenou vecou, v ktorej procesný návrh navrhovateľa na prerušenie konania absentuje a v ktorej prvostupňový súd doposiaľ nevykonal pojednávanie.

Rozhodnutie okresného súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení veci a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu o zastavení konania, ako aj v závislom výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f), h) s použitím ust. § 221 ods. 2 O. s. p.).

V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu preveriť splnenie podmienky predbežného prerokovania nároku navrhovateľa vykonaním navrhnutého dôkazu, resp. vyžiadanim si spisu a stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Až po takto vykonanom šetrení v prípade, že podmienka predbežného prerokovania nároku nebude splnená, bude namieste postup prvostupňového súdu v zmysle ust. § 104 ods.1 O. s. p..

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerov hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e je prípustné.